

*Матвієць А.**

АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ У ПОЛІТИЧНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

На сучасному етапі розвитку суспільства політичні комунікації займають все більшу частину інформаційного простору. Враховуючи політичну необізнаність більшої частини електорату, часто політична сила робить основну ставку на харизматичного лідера. Для створення позитивного іміджу політика і політичної сили загалом важливо вміти користуватись невербальними засобами комунікації, оскільки вони сприймаються реципієнтом на рівні підсвідомості. Дослідження, аналіз і вміле використання невербальних засобів комунікації відіграє одну із ключових ролей у політичній комунікації.

Комунікація як процес означає перекодування вербальної комунікації в невербальну і з невербальної – у вербальну сфери. Історично комунікацією було саме це: змушення іншого до виконання тої чи іншої дії. Саме для цього і реалізується передача інформації між двома різними автономними системами, якими являються два індивідуума. Комунікація – це не лише акт свідомого, раціонально оформленого обміну мовною інформацією, але і безпосередній емоційний контакт між її учасниками.

Почуття і емоції є податливішими і вразливішими для маніпулятора, котрий використовує невербальні засоби, оскільки вони сприймаються людиною на підсвідомому рівні і вміле їх використання є тим інструментом, який допомагає проникнути у підсвідомість особи.

Політичний символізм - невід’ємна частина ідеології, політики, культури, без символіки неможливо уявити собі жодне громадське об’єднання. Під політичною символікою здебільшого розуміються символи, що існують і використовуються в політиці для ідентифікації політичної партії, громадської організації. Політична символіка – це сукупність виразних засобів, що надають політичному життю, політичній дії, різним формами матеріальної політики явний, особливо очевидний або навпаки, прихований сенс. Існує декілька класифікацій політичної символіки, проте доречно було б навести лише ті її різновиди, які використовуються найчастіше в політичній рекламі і антирекламі зокрема.

Конгруентні та не конгруентні невербальні сигнали та їх вплив на аудиторію.

Аналіз використання невербальних засобів на прикладах публічних виступів політичних лідерів: Беназир Бутто, Віктор Ющенко.

З усього вищевикладеного можна зробити висновок, що невербальна комунікація, що є дуже важливим фактором міжособистісного спілкування людей, у політичній комунікації має набагато більше значення, ніж у будь-якому іншому. Від грамотно надісланих невербальних сигналів залежить імідж політика, а отже, його рейтинг.

* студентка 4 курсу відділення «міжнародна інформація» Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: доц. Даниленко С.І.